

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP. A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj...
Kéziratok vissza nem adatnak.

Legilletékesebb szándék.

Emlékezetes fog maradni az a vita, mely a most már biztosan törvényerőre emelkedő véderő-javaslat fölött lefolyt a kormányt támogató szabadelvű pártban. Emlékezetes lesz ez a vita több okból. Először azért, mert kitűnt annak folyama alatti, hogy a szabadelvű többség minden meggyőződés nélkül, sőt jobb meggyőződésének ellenére is vakon követi a kormányt. Másodszor azért, mert a közvéleménynek nyomása alatt a véderő-javaslat elfogadásának fejében a kormány és különösen a honvédség miniszter habár a legszerényebb ígéretek tettek is, még azokat sem veszik komolyan és sohasem fogják bevélni.

A mi azt illeti, hogy a képviselőház majoritása meggyőződése ellen szavaz a kormány javaslatára, a felől régszreg tisztában voltunk. De ennek a politikai jelentőségének vádját idáig a legnagyobb indignációval utasította vissza a szabadelvű párt, melynek sajtója lecskésztető gőgöl hivatkozott rá örökké, hogy a kormány pártjának is lehet és van meggyőződése, csak úgy, mint az ellenzéknek.

Ime, most maguk a párt vezérférfiai előmenték leplezetlenül, hogy ellenkezik ugyan meggyőződésükkel a véderő-javaslat összes szakaszainak változtatlan megszavazása, de meghozták azt az áldozatot is, erőszakot tesznek lelkiismeretükön is, ha úgy kívánja Tisza Kálmán és ha a pártnak bár hazafiatlan támogatásához köti állását.

Egész sora a szónokoknak adott ennek kifejezést többé-kevésbé érthetően, a szabadelvű párt tanácskozásain. Egész sora a kormány pártjának tekintélyes tagjainak alkudott meg így háborgó lelkiismeretével, egy-egy szerény engedményt kérve, különösen az önkényesek részére, de azt is haszontalannak.

Teljesen elfogadható indítvánnyal lépett föl például Jónás Ödön, ki azért nem tartja az esetleges második évi szolgálatot elfogadhatónak, mert az oly szorgalmas ifjakat is sújtja, kik véletlen esély folytán buknak meg. Indítványa az volt, hogy azon egyéves önkényesek, kik a tisztviszágban megbuknak, hat hónap múlva pótvizsgára rendeltessenek be és csak ismételt bukás esetén kényszerítenek továbbbi szolgálatra, akkor is csak félévig.

Ez az indítvány több mint méltányos. Ez már valóságos engedmény volna, nem az önkényeseknek, hanem a hadseregnek. Mert általában semmi szükség sem volt az új törvényjavaslata az önkényesek miatt, kik egy év alatt vagy teljesen kielégítő kvalifikációt szereztek a tisztviszág elnyerésére, vagy pedig — kevés kivétellel — tökéletesen vezírozott altisztökké léptek elő, a kikre szintén nagy szükség van a hadseregben.

Az, a mit a mostani javaslat akar, a legindokolatlanabb szekatura és a hadseregbe semmiféle haszonnal nem járó megrénylet az intelligens ifjuság ellen. Mert ennek az ifjuságnak a része, mely szolgálatának egy éve alatt a tisztikarba be nem vált, a legényeségi állományának kétségkívül legképzettebb elemei közé tartozott és a most reá diktált második évi szolgálat nem lesz egyéb, mint a kaszárnya-élet naplopásának kiterjesztése azon ifjakra is, kik a társadalomban sokkal becsebb szolgálatakat tehetnek a hasznuk.

Mindent a honvédelmi miniszter tudja kétségkívül a legalaposabban, de azért a legridegebbül ragaszkodik minden szavához a Bécsben gyártott brutális javaslatnak és tudni sem akart a pártbeliek egész sora által támogatott Jónás-féle indítványról, valamint nem vett tudomást a Hegedűs Sándor kifejtett aggodalmairól, hogy az egyéves önkényesek iránt ellenszenvvel vi-

seltető tiszték önkényének szolgáltatjuk ki a magyar ifjuságot.

Egyetlen mondása van Fejérváry bárónak, a mely méltányosnak látszik. Az, hogy a legilletékesebb helyen az elhatározott szándék, hogy az önkényesek leendő tartaléktiszti minőségüknek megfelelő bánásmódban részesüljenek.

Husz éves az önkényes intézmény és ime, most, két évtized után kezd föltűnedezni legilletékesebb helyen az a szándék, hogy az intelligens magyar ifjusággal tisztességesen bánjanak a káplárok és a káplárgorombaságu aranybotos urak. Persze a szándék és a tett között messze ut leszmég itt is, mert hiszen a honvédelmi miniszter nagyhatalom ugyan, de a közhadseregnél nincs annyi befolyása a honvédelmi miniszternek, hogy az önkényeseket akár csak egy őrmesternek durvaságai ellen is megvédelmezze.

Különbön erre egy, a napokban nagy államférfiúvá előléptetett magyar ifju fel-fogása szerint nincs is semmi szükség. Tisza István egész aplombbal kijelentette a szabadelvű párt konferenciáján, hogy a cifra káromkodás és az embertelen bánásmód nem csupán a közös hadsereg kebelében van meg, de a honvédségén is. A mi, mellesegg megjegyezve, nem is igaz. Tisza Pista státusférfiu ur talán a »Rezervisták« című bohózat őrmesteréről varr himet a honvédségre, különben alig hasonlíthatná össze annak szellemét a közös hadseregével. Ha pedig az az egyedül helyes elv fogadtatnék el, a mit már követelni sem mernek, hogy az egyéves önkényesek a honvédségnél szolgálhassanak és ott vizsgálhassanak magyar nyelven, akkor bizonyára a gyakorlatban is érvényesülné az, a mit Fejérváry most csak mézesmadzag gyanánt emlegetett, hogy az intelligens magyar ifjuság leendő tartaléktiszti minőségének megfelelő bánásmódban részesülne.

No de Tisza Pista valóságos vérszemmet kapott a minapi parlamenti »siker« után és ifju heveben tullicizálta még az édes apját is, kifejezte azt a nézetét, mikép az önkényeseknek, vagy hát a nemzet intelligens ifjainak szintén három évet kellene szolgálniuk. E vad szélsőségg rajta kívül csak Asbóth Janos tévedt el és valószínű, hogy Tisza Pista, a nagy államférfiu e képtelen tulzásért még az uralkodó, tudniillik a Tisza családunk is magára vonta neheztelését, mert hiszen a legesleg-ijobb államférfiu, a kis Tisza Lajoska még nincs túl az önbányatességen.

A képviselőházi vitában egyébiránt élesen kitűnt, hogy Tisza István aligha lenne kormányképes még az apjának galádja előtt sem, mely kitűntető figyelemben részesítette a függetlenségi párt egyik kiváló szónokát: Helfy Ignácot, ki hatalmas érvekkel szedte izekre a botrányos katonai javaslatot, a melyet Dárday és Horváth Gyula is csak a részletekre vonatkozó lényeges fönn tartásokkal fogadtak el.

Ha Tisza Kálmánnak bátorsága lett volna ezeket a fönn tartásokat annak idején komolyan érvényesíteni Bécsben, ma nem állanánk az elfogadása előtt egy oly javaslatnak, mely épp oly megalázó, mint kárhözvatos a magyar nemzetre.

Országgyűlés. A képviselőház szombati vitáját a függetlenségi és 48-as párt szónokai domináltak. A törvényjavaslataknak csak egy védelmezője volt, a horvát Josipovich Geza. A paronkivüli Perczel Miklós a dualizmus teljes érvényrejtését követelte a véderőben. Megtámadja azt, hogy a hadsereg a germanizmus eszközeül szolgál. — Erdekeseen czafotta azokat az argumentumokat, a melyeket Tisza Kálmán s Ivánka Imre az 1848-9-iki honvédségben használt nemet vezényszó-ból merítettek. A függ. és 48-as párt sorából Györy Elek, Horváth Ádám, Kun Miklós s Madarász Imre emeltek fel tiltakozó szavukat a törvényjavaslata elfogadása ellen. Györy Elek lendületes s tartalmas szép beszédben, a melyet az ellenzék folyvást erősödő tetszénnyilatkozatai minduntalan felbeszakítottak, erélyesen kelt-

ki a megalázkodásnak ama szelleme ellen, a mely szülte a tárgyalat törvényjavaslata, s a mely a javaslat tárgyalásánál is minden léptenyomonyon nyilvánul, mely a törvényes biztosítékok helyett kormánybiztosítékokkal elégszik meg. Hatásosan támadta meg a hadsereg hagyományos szellemét s a germanizáló rendszabályokat. Igen szépen beszélt Ugron Gábor határozati javaslata mellett Horváth Ádám, a ki ügyesen s érdekesen elevenítette föl a balközépi Tisza Kálmán, Jókai Mór, Ivánka Imre által az önálló hadsereg mellett annak idején modottakat.

Nagy figyelmet keltek Kun Miklónak közjogi fejtegetései a magyar hadsereg mellett. Alapos törvényismerettel mutatta ki, hogy a pragmatika szankció feltételeinek nem szükségzerű következménye a közös hadsereg, s hogy az meg sem egyezik a pragmatika szankció sarkalatos intézkedéseivel.

Tíz enyvedik napja volt — tegnap az általános vitának és az ennek daczára még ma sem lankadt, hanem oly élénk s oly érdekes volt, mint az első napon. Ismét a függetlenségi párt szónokai hoztak a vitába pezsgést, míg a kormány párt részéről Jókai Mór felszólalása tette a mai előest nevezetessé. — Jókai Mór több nagyfonsosságú kijelentést tett. Az egyik annak a konstatacióna, hogy az ellenzék a monarchia védképességére szükségleteivel szemben soha sem habozott elmenni az áldozatkészség legszelésebb határáig. A másik pedig az, hogy midőn a magyar nemzet tisztviszágát követeli, ez nem jelent részéről német gyűlöletet. Jókai mint mindig, szépen és szellemesen szónokolt. Csak némely állításának logikai végkövetkezése nem volt tiszta. — Azért beszéde vegyes hatást tett. Voltak helyei, melyeknél az ellenzék zajosn helyeselt s a kormány párt hallgatott; s voltak ismét helyei, melyeknél a kormány párt helyeselt, az ellenzék pedig csodálkozott. De tekintve a homályos konkluzióktól, melyek talán nem Jókai szívéből, hanem pusztán az ő kényes helyzetéből folytak, mai beszédje inkább védelmezte a nemzeti, mint a kormány párti ügyet. A függetlenségi párt szónokai közül igen nagy hatást ért el Reviczky Károly, a ki lendületes szónoklatot és egészséges humort veigytve támadta és szatirizálta a törvényjavaslata. Ugyintzen emelkedettebb szellemi és szónoki magaslalon álló beszédet tartott az ülés vége Szececsdy Kálmán, a ki függetlenségi párt ifju nemzedékében jelesebb szónokok közt foglal helyet. Szentkirályi Albert komoly érvekkel és átgondolt kritikával szölet a tárgyhöz, pártolva Ugron Gábor határozati javaslatát. — Dobay Antal a határozati meggyőződések egyszerű igazságot tolmácsolta; Gosztonyi Sándor erős szavakkal itélte el a közös hadseregben uralkodó szellemet. Részt vetek még a vitában a kormány párt részéről báró Selmen Jenő és Ivánka Imre. Az utóbbi személyes kérdésben szólalva fel. Az általános vitára már többen vannak feljegyezve.

Az új véderőtörvény és a sorozás. Az 1889-ben általános ujonczjutaléokra vonatkozólag a két törvényhozás elé mindaddig — mint a »Bud. Korr.« jelenti — nem terjesztettek törvényjavaslata, mert a kormányoknak az a szándékuk, hogy az új véderőtörvénynek hatályát az ez évben sorozás alá kerülő évfolyamokra való intézkedés kivételével még az 1889. évben teljes terjedelmében életbe léptesse; e szerint az új véderőtörvény szövege az évenkénti ujonczjutaléokra vonatkozó határozatai 1889. év végéig lesznek érvényben. A sorozások tehát, a felhivatalos lap tudósító értesülése szerint, mindenesetre az új véderőtörvény hatálybalépte előtt erre vonatkozó rendeletek a hatóságokhoz nem intézhetők. Az az eshetőség, hogy ez évben még az eddigi véderőtörvény intézkedéseit alkalmazzák, irányadó körökben kérdés tárgyat sem képezi. Magyarországon az idén az új véderőtörvény értelmében az 1868., 1867., 1866., és 1865-iki Ausztriában pedig az 1868., 1867., és 1866-iki évfolyamok kerülnek sorozás alá.

A közforgalmi utakon való építkezések tárgyában a közlekedési miniszter a következő körrendeletet intézte — valamennyi törvényhatóságokhoz: Az összes állami utakon és törvényhatósági utakon állami segélyvel foganatosítandó

építkezéseknél részletes építési határozatok és szabványtervek vannak alkalmazásban. — A szabványtervekben erömütai számítások és szerkesztéseknél alapul vett 1 és 1.5 tonna keréknyomás föltételezése mellett, úgy az alkatrészek méretei, mint pedig azok elrendezése és mikénti alkalmazása, a műszaki követelményeknek a legcélszerűsággal és leggazdaságosabbban megvalósítva, a részletes építési határozatnyokban pedig az előfordulható különemű munkákban, a műszaki követelményeknek legjobban megfelelő és minden esetben meg is követelendő mikénti foganatosítása van meghatározva. Az összes műtárgyak együttes szilárdsága és az építkezéseknek műszakilag helyes, legmegfelelőbb és leggazdaságosabb módon való végrehajtása érdekében föltételezhető, hogy a szabványtervek és a szabványtervek és az említett részletes építési határozatok lehetőleg az összes törvényhatósági építkezéseknél alkalmazásba vétessenek. Ennélfogva a törvényhatósági utak és műtárgyak építésének műszaki szempontból helyes és gazdaságos végrehajtása czéljából felhívom a törvényhatóságokat, hogy saját jól felgottatott érdekeiknek azokat használatba vételét határozatilag állapítsa meg. Megjegyzem egyuttal, hogy a szabványtervek vaslástát engednek az iránt, hogy a műtárgyak egy vagy másfél toana keréknyomásra építsenek-e. Ugy a szabványtervek, valamint a részletes építési határozatok az illető vármegyei kir. államépítészeti hivatalból, illetve annak útján, esetről-esetre megzerezhetők. Ertesitem egyuttal a törvényhatóságokat, hogy felmerült kérdés alkalmál felhatalmaztam az államépítészeti hivatalokat, hogy az általános építési föltételeket és részletes határozatnyokat, akár állami, akár törvényhatósági utakra vonatkozó munkához lennének azok szükségesek, félívenként — egy krajczárban megállapított egységárral vállalkozóknak eladhassák és ezen bevételeket a bevők ellennyitáival elszámolhassák.

Az ifjuság országos mozgalma.

A budapesti egyetemi fiatalág most a Vigadó összes helyiségeiben január 29-én tartandó általános ifjusági gyűlés érdekében szinte lázas tevékenységet fejt ki. A szász bizottság albizottságokra osztott, melyeknek feladata, a vidékről érkező tanuló ifjuság fogadtatása, kaulauzálása és elszállásolása lesz.

A szász bizottság vasárnap a függetlenségi kör helyiségeiben Meszlényi Lajos és Reviczky Károly országgyűlési képviselők elnöklete alatt ülést tartott, a melyen megválasztotta a nagy gyűlés elnökeit és jegyzőit. Elnökök lettek: Keserű Lajos, Pataky Emil, Sámson Aladár és dr. Takács Zoltán. Jegyzők: Balogh Hugo, Berkovits Géza, Bíró István, Hodossy Gedeon, Horovitz Emil, Schwarcz Zsigmond, Steiner Jákó és Varga Géza.

Ezután elhatározták, hogy tekintettel a rendező bizottság sok dolgára, a szász bizottságot háromszázra egészítik ki. A bizottság az üléseken a vasárnap tartandó ifjusági ülése vonatkozó felhívást előterjesztette. A bizottság ebben felhívja mindazokat, (s különösen a hölgyeket) akik az e hó 27-én a Vigadó összes termeiben megtartandó országos magyar ifjusági nagygyűlésen megjeleni óhajtának, hogy előjegyzés végett a függetlenségi kör helyiségeiben (nemzeti színház bérháza) naponként csütörtökig délelőtt 11—1 óra között az előjegyző bizottságnál jelentkezni sziveskedjenek. — A hölgyek számára a Vigadó karzatán és páholyaiban székeket helyeznek el. A redout termét azonban kívül zárolják el és azoknak a városoknak czimerével díszítik fel, honét ifjusági küldöttségek jönnek.

Ezután albizottságot választottak, melynek feladata lesz akár a nemzeti tornacsarnokot, akár a nemzeti lovardát kieszközölni a szombaton este tartandó előzetes nagy értekezlet helyéül. Az albizottság megválasztása után Meszlényi Lajos orsz. képviselő emelt szót és azt indítványozta, hogy a bizottság kedden este 7 órakor az egyes albizottságok megalakulása végett újból értekezletet tartson. Az egyhangulat elfogadott indítvány után Reviczky Károly szólalt fel és helyeselve az ifjusági mozgalmat azt kívánja, vajha siker koronázná azt. Szóla beszéde közben érkezett lelkes éljenzéstől követve Polonyi Géza országos képviselő, aki tudtára adta a szász bizottságnak, hogy a mármaros-szigeti s több vidéki akadémia ifjusága táviratilag jelentette a mozgalomhoz való csatlakozását. Ezzel az értekezlet véget ért.

HIRDETMÉNY.

A debreczeni m. kir. pénzügyigazgatóság ezennel közhírré teszi, hogy az állami italmérési jövedékről szóló 1888. évi XXXV. t. cz. némely határozmányainak végrehajtása iránt kiadott utasítás 9. §-a értelmében szeszese italoknak kis mértékben való elárúsítására 1889. évi február hó 1-től kezdve nyílt helyeken a pénzügyi hatóság engedélyre van szükség.

Ilyen engedélyre az 1889. évi december hó végéig terjedő időre csak azok tarthatnak igényt, kik szeszese italoknak kis mértékben való elárúsítására az eddig fennállott törvények és szabályok értelmében jogosultsággal bírnak; vagy a kik az év folyamán alatt oly üzletet nyitnak, melylyel összekötve az eddig fennállott törvények és szabályok szerint a kis mértékben való elárúsítást is gyakorolhatták volna és mindazok, kik az anyaországban saját termései boraikat kívánják kis mértékben elárúsítani.

Szintugy a szeszese italok kis mértékben való elárúsításának módja, illetőleg forgalma is 1889. év végéig az eddigi törvényeknek és szabályoknak megfelelőleg tartatik fenn és ehhez képest az állami italmérési jövedékről szóló törvényben s a végrehajtási utasításban foglalt feltételek mellett engedélyt nyerhetnek:

- I. bejegyzett czégű anyag-, fűszer- és vegyes kereskedők
  - a) honi csemege- és külföldi boroknak,
  - b) külföldi söröknek,
  - c) valódi szerémi szilvóriumnak,
  - d) édesített, égetett szeszese italoknak, mint: likőrnek, rumnak, rosogliónak — és pedig mindezen italoknak 50 literen alóli mennyiségben — mértékre való tekintet nélkül — üvegekben zárt edényekben való elárúsítására.
  - e) szesznek, melynek a 100 fokú szeszermérő szerint legalább is 75 fokot kell tartalmaznia, — iparosoknak mesterségük folytatására, vagy másoknak is házi czélokra egy liternél nem nagyobb és félliternél nem kisebb mennyiségben zárt edényekben való elárúsítására, mely esetben azonban az elárúsítás az üres üvegeknek töltött üvegekkel való becserezése nélkül gyakorlandó;
- II. a cukrászok és kávéosok (ide nem értve a tisztán kávéméréssel foglalkozó iparosokat) saját üzleti helyiségekben vendégeik részére édesített, égetett szeszese italoknak, mint likőröknek, rumnak, rosogliónak poharankint való kiszolgáltatására.
- III. a szállótulajdonos bortermelők saját termései új és régibb boraikkal 50 literen alóli mennyiségben zárt edényekben, az üzleti, vagy elárúsítási helyen kívüli fogyasztásra, egyedül a község belterületén levő saját helyiségben való elárúsításra. — Az ilyen bortermelők saját termései boraikat az előszabott korlátok között, a termelési község határán kívül csak azon községben árúsíthatják el kis mértékben, a hol állandóan rendszeresen laknak és ott is csak az esetben, ha ezen községben saját borpinczével is bírnak, melyben az önmaguk által termelt borokat tartják és kezelik.

Az italmérési-jog tulajdonosa, illetve bérlelője és ezek engedményesei, ha a kismértékben való elárúsítást nem az italmérésre szolgáló, vagy azzal szoros kapcsolatban levő helyiségben kívánják gyakorolni: azt ezen helyiségben csak pénzügyi hatósági engedély alapján tehetik, más esetben pedig hatósági engedélyt kérni nem kötelesek, sem italmérési illetéket, sem italmérési adót fizetni nem tartoznak.

A kis mértékben való elárúsítás iránti engedély mikénti kérelmezésére nézve megjegyzetük, hogy mindazok, kik 1889. év január hó végéig szeszese italoknak kismértékben való elárúsításával foglalkoznak, ha ebbeli vállalkozataikat tovább folytatni akarják, tartoznak az erre szóló engedélyért legkésőbb 1889. évi február hó 15-ig az illetékes pénzügyigazgatósághoz írásban folyamodni és kérvényük jogerejű elintézéséig vállalkozataikat akadálytalanul gyakorolhatják.

Azok, kik szeszese italoknak kismértékben való elárúsításával eddig nem foglalkoztak, de olyan üzletet nyitnak, melylyel összekötve az eddig fennállott törvények és szabályok szerint a kismértékben való elárúsítás is gyakorolható: ilyen engedélyt szintén az illetékes pénzügyigazgatósághoz tartoznak folyamodni, de ebbeli kérvényük jogerejű elintézéséig a kismértékben való elárúsítást nem gyakorolhatják.

Az engedmény iránti folyamodványban, melynek első íve egy forintos s minden további íve 50 kros bélyeggel látandó el, a következők tüntetendő ki: a., az engedélyt igénylőnek neve, lakása és foglalkozása, b., az üzleti helyiségnek megnevezése, utca, ház és ajtószám szerint, c., a kicsinyben elárúsítani szándékolt italoknak névszerinti elősorolása, valamint a pinczéknek és egyéb helyiségeknek a megnevezése, melyekben az elárúsításra szánt italok tartatnak;

d., az elárúsítás módja a végrehajtási utasítás 9. ik §-ában foglalt utmutatás szerint (kivonatilag lásd fent I. II. III. pont a); e., valyon folyamodó szeszese italoknak kis mértékben való elárúsításával már foglalkozik-e vagy csak jövőre kíván és mely időtől kezdve foglalkozni; f., annak a kijelentése, hogy az elárúsítást folyamodó maga fogja-e gyakorolni, avagy megbísojtja utján a névszerint ki által kívánja gyakoroltatni. Az ekként szerkesztendő folyamodvány még következőkkel szerelendő fel:

- 1., a kiállítandó engedélyre megkivántató egy frtos bélyeggel,
- 2., a magyar állampolgárságot, vagy azt illetőleg, hogy az 1886. évi XXII. t. cz. 15. §-a értelmében, a magyar korona országainak valamely községében települési engedélyt nyert, szabályszerű alakban kiállított községi illetőségi bizonyítványával, illetőleg a község letelepítési engedélyével,
- 3., a kis mértékben való elárúsítás eddigi gyakorlását igazoló hiteles hatósági bizonylattal.

Ha folyamodó valamely községben, több külön üzletben szándékozik a szeszese italoknak kismértékben való elárúsítását gyakorolni, tartozik magának mindenik üzleti helyiségre nézve külön engedélyt kieszaközölni, melyeket azonban egy folyamodványban kérhet, megjegyzetvé, hogy az engedély tulajdonosa személyesen csak egy üzletet gyakorolhat s a többi üzletben az engedélyt kérésre nézve az 1888. évi XXXV. t. cz. 5. §-ában előirt feltételeknek megfelelő üzletvezetőt köteles tartani.

A bortermelők helyett az engedélyt a község közösen is kérheti, tartozik azonban ebben az esetben, a folyamodványt annyi egy forintos bélyeggel ellátni, a hány bortermelő részére az engedély kiadandó lesz.

Végül figyelmeztetnek az érdekelt felek, hogy az engedély akadály nélküli kiadhatása czéljából a folyamodványok szerkesztésére és felszerelésére szigorúan ezen hirdetményben közöltekhez ragaszkodjanak. Debreczenben, 1889. évi január hó 15-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

»Korona-forrás« legtisztább és legolcsóbb égvényes savanyuviz-raktár Debreczen és vidékére.

Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezet debreczeni fióktelep áruacsarnoka

ajánl:
legjobb minőségű
szepességű főzelékeket,
AFONYÁT, RIZIKE GOMBÁT, GESZTENYÉT,
boszniai szilvát, szilvaizt, cartifliót,
PERGETETT és KERET MÉZET;
különböző friss minőségű
SAJTOKAT, LIPTAI TÜRÖT.

Magyaradi, szegszárdi, egri (bikavér), sashegyi, szomorodni, tokaji gyógy asszu borokat; ó-jamaical rumot, cognacot, olasz, spanyol és francia borokat, tea süteményeket, teát, angolnát, caviart, orosz-halat, sardiniát legjutányosabb árak mellett

Tisztelettel
Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezet
debr. fióktelep áruacsarnoka.
N.-várad utca, megyeház mellett.

»Korona-forrás« legtisztább és legolcsóbb égvényes savanyuviz-raktár Debreczen és vidékére.

A magy. kir. államvasutak gépgyára

legjobb szerkezetű és minden tekintetben felülmúlhatlan
gyakorlatilag legjobbaknak bizonyult

6-8 és 10 lóerejű lokomobiljait
fa-szén- és szalmafűtésre, valamint
48", 54" és 60" széles vaskeretű gőzcseplőgépeit
kedvező feltételek mellett ajánlja

Fehér Miklós

a magyar királyi államvasutak gépgyárának vezérigazgatója
Budapest, Üllői-út 27. szám »Köztelek.«

Minden tévtra vezető kikötése szempontjából, kérjük az alábbi egyedül valódi eredeti védjegyet figyelembe venni.

Felirat: „W. BENDER SÖHNE.“ Aláírás: „PROF. DR. G. JAEGER.“

Egyedüli tőraktár Magyarország részére
a Dr. JAEGER G tanár által kizárólag engedélyezett gyárosok

BENDER W. fiai, BREGENZ
összes normál alsóruha neműek

Jaeger tanár társulatánál.
Tulajdonos: **JORDÁNKÁROLY**
Budapest, IV., Deák Ferencz-utca 15. sz.

NAGYBAN. Férfi-, női- és gyermek-normál-alsóruhák neműek KICSINYBEN.
Katalógusok és árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Hirdetmény.

A debreczeni helyiasut részvénytársaság 1889. évre a t. község kényelmére újra bérleti jegyeket bocsájt ki, következő módokat szerint:

- Egész évre az I. osztályban — — — — — 36 frt.
- „ „ „ II. „ — — — — — 24 „
- A január-márczius és október-decemberi téli időszakban egy-egy évnegyedre
az I. osztályban — — — — — 7 frt.
a II. „ — — — — — 5 „
- Az ápril-junius és július-szeptemberi nyári idő-szakban egy-egy évnegyedre:
az I. osztályban — — — — — 14 frt.
a II. „ — — — — — 10 „
- Tízéven alóli gyermekek fél árban kaphatnak bármely osztályú bérletjegyeket.
- Továbbá ad ki 15 menetire szóló bérlet-jegyeket.
II. oszt. — — — — — 1 frt.
- Bérlet-jegyek válthatók — évi és negyedévi — az üzletirodában. 15 menetű bérlet-jegyek az ellenőrnél is válthatók.

Az igazgatóság.

1889. XX
Kilenczetel évek
Helyben és postán
Egy évre . . . . .
Fél évre . . . . .
Negyed évre . . . . .
Egyes szám 5
A lap veselteti részét ill.
den közlemény: Nagy-
utca, 156. szám. Dru-
hás, — a szerkesztő-
munka külföldön
Közvetleni hely-
székhely: E. LAJOS
OSÁTHY KÁROLY
kereskedésben és a ki-
talban KUTASI IMRE
nyomdájában a szilvási
utján.

Uj folt
Tisza Kálmán
azon járta az e
állambiztartás t
beket valamikép
dolja: ha ujja
igazgatást, hát
deficitet is.
Abban igazg
régi óhajásának
formmal. Mert
állapot, a mi ére
nisztráció terén
A magyar
nak ellentmondó
niszteri rendele
kiokoskodni, div
zónségnek mérték
Ennek a za
adminisztráció a
rendszer bonyol
adóbehajtás terén
hogy abból sem
czek nem tudta
tal, közeg és r
igazgatásban, ho
elme is belehab
Általános beleha
ügyi adminisztr
Hogy ezen
ast éri minden
sza Kálmán is.
is ezen az állap
lyett, hogy gy
előáll és befolt
Neki fog egy k
hogy gyökerébb
ágot s a fát h
einevezi aztán
formjának.
A napokb
selőhához azt
ujjászervezni a
Más szóval az
detlenség helyé
lépjen életbe.
A Tisza é
vaslat két alag
az, hogy a kö
tait, az egyene
sittessenek; a
sített pénzügyi
politikai admin
latba jusszon.
Az elméle
nem kifogásol
A „DEBB
Zong
Kérem me
sincs valami ze
sem párhuzamo
és Wagner isko
rem én az en
letől a minék
„gründlich“; k
delele óta, mi
német profess
kodni, azzal
„d a s“-al.
Szegény g
jobb lett volu
ast a bizonyos
tegen egy m
vissza hamaro
tezi biz' iste
herczeg nem é
hogy nem is
res, neves, h
attól a fírh
mazik ott a
menti meg a
redjek a főve
kával.
Retten
öntől, nem h
dobányu“ vi
hitben, hogy